

การพัฒนากิจกรรมโครงการภาษาอังกฤษเกี่ยวกับเรื่องท้องถิ่นจังหวัดนครปฐมเพื่อพัฒนาทักษะทางการอ่าน-
เขียนสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
โรงเรียนยอแซฟอุปถัมภ์ อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม*

Development of English project activities related to local topics of Nakhon Pathom to
develop reading-writing skills of Matthayomsuksa Five students, Joseph Upatham School,
Sampran Nakorn Pathom

ธมน ชัชวาลกิจกุล**

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อพัฒนาและหาประสิทธิภาพของกิจกรรมโครงการภาษาอังกฤษ 2) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่าน-เขียนภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมโครงการภาษาอังกฤษและ 3) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมโครงการภาษาอังกฤษ กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2555 โรงเรียนยอแซฟอุปถัมภ์ อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม จำนวน 30 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) กิจกรรมโครงการภาษาอังกฤษเกี่ยวกับเรื่องท้องถิ่นจังหวัดนครปฐม 2) แบบทดสอบความสามารถทางการอ่าน-เขียนภาษาอังกฤษ 3) แบบสอบถามความคิดเห็นต่อกิจกรรมโครงการภาษาอังกฤษเกี่ยวกับเรื่องท้องถิ่นจังหวัดนครปฐม ผลการวิจัยพบว่า 1) ประสิทธิภาพของกิจกรรมโครงการภาษาอังกฤษ มีค่าเท่ากับ 81.22/77.17 ซึ่งถือว่าสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 75/75 2) ความสามารถทางการอ่าน-เขียนภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างสูงขึ้นหลังเรียนด้วยกิจกรรมโครงการภาษาอังกฤษอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 3) กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นที่ดีต่อกิจกรรมโครงการภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

Abstract

The purposes of the research were 1) to develop and test the efficiency of English project activities related to local topics of Nakhon Pathom to develop reading-writing skills of Matthayomsuksa Five students, Joseph Upatham School, Sampran Nakhon Pathom; 2) to compare the students' ability in English reading-writing before and after using English project activities and 3) to survey the students' opinions toward the English project activities. The sample comprises 30 Matthayomsuksa Five students of Joseph Upatham School, Sampran Nakhon Pathom, during the academic year 2012.

The instruments used for gathering data consisted of: 1) English project activities related to local topics of Nakhon Pathom; 2) an English achievement test on reading-writing,

* บทความนี้เป็นส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาโทบัณฑิต เรื่อง การพัฒนากิจกรรมโครงการภาษาอังกฤษเกี่ยวกับเรื่องท้องถิ่นจังหวัดนครปฐมเพื่อพัฒนาทักษะทางการอ่าน-เขียนสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนยอแซฟอุปถัมภ์ อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม โดยมี ผศ.ดร.เสงี่ยม ไตรรัตน์ เป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

** นักศึกษาระดับปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร E-mail Address: tamon_mam@hotmail.com

used as a pretest and posttest and 3) a questionnaire on opinions toward the English project activities. The results of the study were as follows: 1) The efficiency score of the English project activities was 81.22/77.17. The average score of the English reading-writing formative test from the 5 units was 81.22 percent and the average score of the posttest was 77.17 percent. Consequently, the efficiency score of the English project activities is higher than the expected criterion (75/75); 2) The students' ability in reading-writing after studying through the English project activities was significantly higher at the 0.05 level and 3) The students' opinions toward the English project activities were highly positive.

บทนำ

ในการเรียนภาษาเพื่อการสื่อสารทักษะการเขียนจัดเป็นทักษะที่มีความยุ่งยากสลับซับซ้อนมากกว่าทักษะอื่นๆ ดังที่ Boughey (1997: 127) ได้กล่าวว่า ทักษะการเขียนจะเป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นกับผู้เขียนโดยลำพัง ซึ่งถึงแม้ว่าการเขียนจะเป็นผลผลิตทางภาษาเช่นเดียวกับการพูด แต่เนื่องจากกระบวนการเรียนรู้และการใช้ของทักษะการเขียนมีขั้นตอนที่ต้องใช้เวลาในการคิดที่ยาวนานกว่า ซึ่งสอดคล้องกับ จุฑารัตน์ คัมภีรภาพ (2540: 40) ที่กล่าวว่า ทักษะการเขียนเป็นกระบวนการผลิตภาษาที่นานกว่าทักษะอื่นๆ เพราะการเขียนเป็นการเปลี่ยนภาษาพูดให้เป็นตัวอักษร โดยที่ผู้เขียนจะต้องเลือกและรวบรวมความคิด คำและประโยค เพื่อที่จะนำมาเรียบเรียงเป็นข้อความที่สามารถสื่อความหมายได้ตรงตามความต้องการ ซึ่งสอดคล้องกับ Byrne (1991: 4-5) ที่กล่าวว่า การเขียนเป็นการถ่ายทอดความคิดไปสู่ภาษา ทักษะการเขียนเป็นทักษะที่ยากและมีความซับซ้อนมาก เนื่องจากการเขียนปราศจากการปฏิสัมพันธ์และผลย้อนกลับระหว่างผู้อ่านและผู้เขียน

อย่างไรก็ตามทักษะการเขียนก็ยังจัดเป็นทักษะหนึ่งที่มีความสำคัญและมีประโยชน์สำหรับผู้เรียนเป็นอย่างมากดังที่ จุฑารัตน์ คัมภีรภาพ (2540: 40) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการเขียนว่า การเขียนเป็นเครื่องมือที่มนุษย์ใช้ในการสื่อความหมาย และถ่ายทอดความคิดไปยังผู้อื่นได้ การเขียนจึงได้เข้ามามีบทบาทในชีวิตประจำวันของเราเป็นอย่างมาก ส่วน Raimes (1983: 3) ได้กล่าวว่า ในการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ การเขียนสามารถช่วยส่งเสริมการเรียนรู้โครงสร้างไวยากรณ์ ส่วนวลและคำศัพท์ ที่ผู้เรียนได้เรียนไปแล้วให้เข้าใจและใช้อย่างถูกต้องยิ่งขึ้น ผู้เรียนจะได้มีโอกาสแสดงออกทางด้านความคิด ที่นับเป็นการเสริมสร้างการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนเป็นอย่างมาก ยิ่งผู้เรียนใช้ความพยายามในการเขียนมากเท่าใด ผู้เรียนก็จะค้นพบเรื่องใหม่ๆ ที่จะเขียนมากขึ้น

ถึงแม้ว่าการเขียนจะมีความสำคัญดังที่กล่าวมาแล้วแต่ในการเรียนการสอนทักษะการเขียนภาษาอังกฤษมักก่อให้เกิดปัญหาต่างๆ ดังเช่นในงานวิจัยของ วันเพ็ญ เรืองรัตน์ (2549: 2) ที่กล่าวว่า ผู้เรียนส่วนใหญ่ไม่สามารถเขียนประโยคภาษาอังกฤษที่ดีได้ ตลอดจนไม่สามารถเลือกใช้โครงสร้างไวยากรณ์และคำศัพท์ได้ถูกต้อง อีกทั้งการเรียบเรียงลำดับความคิดในการเขียนประโยคนั้นมีความสับสน ทำให้ไม่สามารถเขียนตามแนวความคิดของตนเองได้จึงเกิดความท้อถอยกับงานเขียนและคิดว่าการเขียนเป็นสิ่งที่ยาก และในงานวิจัยของ นันทมนัส คำเอก (2551) ที่กล่าวว่า ความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนนั้น สิ่งที่ผู้เรียนทำแต่ไม่ประสบความสำเร็จหรือไม่พอใจใน คือ เขียนสะกดคำศัพท์ผิดมาก ใช้คำศัพท์ไม่สอดคล้องกับบริบท และแต่งประโยคไม่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ ส่วน ธนพล จาดใจดี (2551: 1) กล่าวว่า ทักษะการเขียนถือเป็นทักษะ

ที่ค่อนข้างยากสำหรับผู้เรียนเนื่องจากผู้เรียนขาดความรู้ด้านภาษาไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของโครงสร้าง ไวยากรณ์ คำศัพท์ การแต่งประโยค การใช้คำเชื่อมต่างๆ การขาดความรู้เกี่ยวกับเรื่องหรือหัวข้อที่จะนำมาเขียนจนกระทั่งไม่สามารถนำมาเรียบเรียงได้

อนึ่งในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่ดีควรมีการฝึกให้ผู้เรียนได้ใช้ทักษะภาษาที่ควบคู่กันเพื่อให้เกิดความรอบรู้มากขึ้น ดังที่ Widdowson (1987: 145-146) ได้กล่าวว่า ถ้าทักษะการอ่านดี ทักษะการเขียนก็จะดีตามไปด้วย การจะพัฒนาทักษะทางภาษาให้มีคุณภาพที่ดีต้องอาศัยการฝึกฝนทักษะต่างๆ เพื่อส่งเสริมกันและกัน เช่น การฝึกทักษะการเขียนก็ควรจะมีการฝึกทักษะการอ่านร่วมด้วย เพราะทักษะการอ่านและการเขียนเป็นทักษะที่มีความสัมพันธ์กัน ซึ่งสอดคล้องกับ วิจิตตรา นรสิงห์ (2540: 25-26) ที่กล่าวว่า การอ่านกับการเขียนมีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด ผู้สอนควรจัดให้มีกิจกรรมที่เชื่อมโยงกันเพื่อให้ผู้เรียนได้นำความรู้จากการอ่านไปสู่กระบวนการเขียนได้ Aborderine (1986: 38-39) ได้เสนอว่า ผู้สอนควรส่งเสริมให้ผู้เรียนใช้ความสามารถในการเขียนเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน โดยใช้กิจกรรมที่สามารถฝึกให้ผู้เรียนได้ใช้ทั้งทักษะการอ่านและการเขียน ส่วน Barnett (1989: 113-143) ได้เสนอขั้นตอนการสอนอ่านและการเขียนไว้ว่าควรเริ่มตั้งแต่ ขั้นตอนการอ่าน ขั้นขณะอ่าน ขั้นหลังการอ่าน และขั้นติดตามผลที่เป็นการให้ผู้เรียนถ่ายโอนข้อมูลจากการอ่านไปใช้ในทักษะการเขียน

การจัดการเรียนการสอนที่สามารถพัฒนาทักษะการอ่านไปสู่การเขียนได้วิธีหนึ่งก็คือ การเลือกใช้สื่อการเรียนการสอน โดยการนำเอาสื่อที่เป็นเอกสารจริงที่มีเรื่องราวเกี่ยวกับท้องถิ่น เช่น จดหมาย แผ่นพับ ใบปลิวต่างๆ มาใช้ในการเรียนการสอนดังที่ Post and Rathet (1996: 12) ได้กล่าวว่าการจัดเนื้อหาให้ผู้เรียนมีความคุ้นเคยและเป็นสิ่งที่ผู้เรียนให้ความสนใจ สามารถแก้ปัญหาการเรียนการสอนภาษาในชั้นเรียนได้ ซึ่งสอดคล้องกับ Brock (1990: 23) และ Ness (1997: 49) ที่กล่าวว่า ผู้สอนควรนำเอาสื่อการเรียนการสอนที่เกี่ยวกับท้องถิ่นของผู้เรียนที่เป็นเรื่องใกล้ตัวมาใช้ในการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนได้มีความคุ้นเคยกับภาษาอังกฤษ เพราะผู้เรียนจะทำความเข้าใจเนื้อหาได้ดีกว่าเนื้อหาที่ไม่คุ้นเคย และยังเป็นการเพิ่มแรงจูงใจที่ดีอันจะทำให้ผู้เรียนรู้จักมุ่งหมายของการเรียนภาษาได้ง่ายขึ้น ส่วน Nunan (1995: 131-132) กล่าวว่า การเลือกใช้สื่อในการเรียนการสอน ผู้สอนควรพิจารณาจากการนำข้อมูลทางภาษาที่นำมาใช้ในการเรียนการสอน ที่มาจากเอกสารจริง และยังสอดคล้องกับ Wong et al. (1995: 318) ที่ได้กล่าวว่า เอกสารจริงเป็นแหล่งข้อมูลที่สำคัญในการนำมาใช้ในกิจกรรมการเรียนการสอน และยังส่งเสริมให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ด้านการเรียน การใช้ภาษาอังกฤษในสถานการณ์ที่เป็นจริง และยังสอดคล้องกับ Council of Europe (2006) ที่ให้ความสำคัญกับแก่นสาระ (Themes) ที่สามารถนำมาจัดทำหัวข้อเกี่ยวกับท้องถิ่นในการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ นอกจากนี้การนำเอาเอกสารจริงที่มีเรื่องราวเกี่ยวกับท้องถิ่นมาให้ผู้เรียนได้อ่านยังช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกวิเคราะห์ด้านการใช้ภาษา เช่น ศัพท์ โครงสร้างที่ปรากฏอยู่ในบทอ่าน จัดเป็นการเรียนรู้องค์ประกอบย่อยทางภาษาในลักษณะที่ใช้ภาษาจริง ดังที่ Valette and Disick (1972: 41) ที่กล่าวว่า การฝึกฝนระดับความเข้าใจในการอ่านจะช่วยให้ผู้เรียนได้พัฒนาและเรียนรู้องค์ประกอบย่อยทางภาษาได้

การแก้ไขปัญหาต่างๆ ดังกล่าวข้างต้นได้มีการพยายามใช้วิธีการต่างๆ เข้ามาช่วยในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษและวิธีการหนึ่งที่สามารถนำมาประยุกต์ใช้กับการเรียนการสอนภาษาได้ ก็คือ แนวคิดในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (Child-centered Approach) โดยใช้กิจกรรมหรือภาระงานที่หลากหลาย ดังที่ Maley (1991: 29) ได้กล่าวว่า การเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่เน้นผู้เรียน

เป็นศูนย์กลางสามารถส่งเสริมให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมรับผิดชอบต่อการบวนการเรียนรู้และจัดการเรียนรู้ที่เชื่อมโยงกับประสบการณ์ชีวิตของผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับ Littlewood (1996: 17-18) ที่กล่าวว่า แนวทางการเรียนการสอนแบบเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางนี้สามารถช่วยให้ผู้เรียนเห็นถึงประโยชน์ในการนำภาษาอังกฤษไปใช้ได้จริง ส่วน Nunan (1995: 10) กล่าวว่า ภาระงานในห้องเรียนสามารถช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในภาษา และทำให้ผู้เรียนใช้ภาษาสื่อสารได้ตามเป้าหมาย จึงทำให้เป็นที่มาของการนำโครงการภาษาอังกฤษ (Project Work) มาใช้ในการเรียนการสอน ดังที่ Legutke and Thomas (1991: 158-167); Ribe and Vidal (1993: 5); Papandreou (1994: 41); Stoller (1997:4) ได้กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมโครงการเป็นวิธีสอนที่ให้ความสนใจกับหัวข้อมากกว่าภาษาเป้าหมาย จัดเป็นกิจกรรมที่ผสมผสานทักษะต่างๆ เข้าด้วยกัน นอกจากนี้โครงการยังจัดเป็นวิธีที่สนับสนุนให้ผู้เรียนได้ใช้ทักษะที่มีความหลากหลายเชื่อมโยงเข้ากับชีวิตจริง Carmona (1991: 45) กล่าวว่า โครงการภาษาสามารถจัดทำเป็นสถานการณ์การเรียนรู้ที่หลากหลายที่ช่วยให้บทเรียนมีความน่าสนใจยิ่งขึ้น ส่วน Haines (1996: 3) กล่าวว่า โครงการภาษาทำให้ผู้เรียนได้ประยุกต์ความรู้ไปใช้ในสถานการณ์จริงและช่วยเพิ่มแรงจูงใจ ความสนใจในการเรียน นอกจากนี้ Fried-Booth (1988: 6) ยังกล่าวว่า โครงการเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาการเรียนรู้และสามารถนำมาพัฒนาทักษะการอ่านและเขียนของผู้เรียนได้ และยังส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ และส่งเสริมแรงจูงใจในการเรียนรู้ภาษาได้อีกด้วย ซึ่งสอดคล้องกับ พรณีย์ บัวโต (2542: 10) ที่กล่าวว่า โครงการเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีโอกาสปฏิสัมพันธ์กับโลกการเรียนรู้ภาษาได้จริง ทั้งทางด้านเนื้อหา การใช้ภาษาในการทำกิจกรรม ฝึกให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ช่วยให้ผู้เรียนสามารถเลือกตัดสินใจได้ด้วยตนเองและรู้จักยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่น นับเป็นการสร้างแรงจูงใจและความสนใจให้กับผู้เรียน

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียน โดยใช้ กิจกรรมโครงการ ภาระงาน หรือเรื่องเกี่ยวกับท้องถิ่น มีทั้งการวิจัยเพื่อพัฒนาแบบฝึก งานวิจัยเพื่อพัฒนาสื่อต่างๆ เช่น จุติมา ศรีบัว (2555) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจจากหนังสือพิมพ์และนิตยสารภาษาอังกฤษ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนยานนาวาศรีวิทยาคม กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจจากหนังสือพิมพ์และนิตยสารภาษาอังกฤษ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ มีประสิทธิภาพ 75.7/78.22 ตามเกณฑ์ และผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อธิษฐาน นนทสุต (2555) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับท้องถิ่นจังหวัดกาญจนบุรี เพื่อพัฒนาการอ่านเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนศรีสวัสดิ์พิทยาคม อำเภอศรีสวัสดิ์ จังหวัดกาญจนบุรี ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านภาษามีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ ซึ่งมีค่าเท่ากับ 83.40/92.50 2. และความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังจากการใช้แบบฝึกสูงกว่าความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษก่อนการใช้แบบฝึกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ปัญดา ฤกษ์อนันต์ (2554) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับ การศึกษาผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงการเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน ผลการวิจัยพบว่า การจัดการเรียนรู้แบบโครงการสามารถพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ 2. การจัดการเรียนรู้แบบโครงการมีผลต่อความพึงพอใจของนักเรียนอยู่ในระดับสูง

ดังนั้นการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมโครงงานเป็นตัวกระตุ้นให้นักเรียนได้ฝึกพัฒนาทักษะทางการอ่านและการเขียนได้อย่างสร้างสรรค์ ผู้วิจัยเล็งเห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างการอ่านและการเขียนว่านักเรียนควรมีการถ่ายโอนความคิดและข้อมูลที่ได้รับจากการอ่านเนื้อเรื่องที่เกี่ยวข้องกับท้องถิ่นของตนเองไปยังการเขียนในรูปแบบการจัดทำโครงงานต่างๆ นอกจากนี้เรื่องราวเกี่ยวกับท้องถิ่นของนักเรียนจะเป็นการเพิ่มบริบทในการอ่านให้แก่ นักเรียน ซึ่งจะทำให้ นักเรียนมีความคุ้นเคยกับเรื่องที่อ่าน ทำให้เข้าใจในการอ่านมากขึ้น นอกจากนั้นแล้วยังพบว่าบทอ่านต่างๆ แสดงให้เห็นถึงโครงสร้างทางภาษาที่นักเรียนสามารถเรียนรู้เพื่อนำมาสร้างงานเขียนของตนเองได้ ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้ใช้บทอ่านที่เป็นเรื่องราวเกี่ยวกับท้องถิ่นของจังหวัดนครปฐมมาจัดทำกิจกรรมโครงการเพื่อให้นักเรียนพัฒนาทั้งทักษะการอ่านและการเขียนได้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาและหาประสิทธิภาพของกิจกรรมโครงงานภาษาอังกฤษเกี่ยวกับเรื่องท้องถิ่นจังหวัดนครปฐมเพื่อพัฒนาทักษะทางการอ่าน-เขียน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนยอแซฟอุปถัมภ์ อำเภอสามปราน จังหวัดนครปฐมให้ได้ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 75/75
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่าน-เขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนยอแซฟอุปถัมภ์ อำเภอสามปราน จังหวัดนครปฐมก่อนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมโครงงานภาษาอังกฤษเกี่ยวกับเรื่องท้องถิ่นจังหวัดนครปฐมเพื่อพัฒนาทักษะทางการอ่าน-เขียน
3. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมโครงงานภาษาอังกฤษเกี่ยวกับเรื่องท้องถิ่นจังหวัดนครปฐมเพื่อพัฒนาทักษะทางการอ่าน-เขียนสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียน ยอแซฟอุปถัมภ์ อำเภอสามปราน จังหวัดนครปฐม

สมมติฐานการวิจัย

1. กิจกรรมโครงงานภาษาอังกฤษเกี่ยวกับเรื่องท้องถิ่นจังหวัดนครปฐมเพื่อพัฒนาทักษะทางการอ่าน-เขียนสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนยอแซฟอุปถัมภ์ อำเภอสามปราน จังหวัดนครปฐม มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 75/75
2. ความสามารถทางการอ่าน-เขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียน ยอแซฟอุปถัมภ์ อำเภอสามปราน จังหวัดนครปฐมสูงขึ้นหลังเรียนด้วยกิจกรรมโครงงานภาษาอังกฤษเกี่ยวกับเรื่องท้องถิ่นจังหวัดนครปฐมเพื่อพัฒนาทักษะทางการอ่าน-เขียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น
3. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนยอแซฟอุปถัมภ์ อำเภอสามปราน จังหวัดนครปฐมมีความคิดเห็นที่ดีต่อกิจกรรมโครงงานภาษาอังกฤษเกี่ยวกับเรื่องท้องถิ่นจังหวัดนครปฐมเพื่อพัฒนาทักษะทางการอ่าน-เขียน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ

1. กิจกรรมโครงงานภาษาอังกฤษเกี่ยวกับเรื่องท้องถิ่นจังหวัดนครปฐม สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนยอแซฟอุปถัมภ์ อำเภอสามปราน จังหวัดนครปฐม จำนวน 5 โครงงาน
2. แบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่าน-เขียนภาษาอังกฤษ

3. แบบสอบถามความคิดเห็นต่อกิจกรรมโครงการภาษาอังกฤษเกี่ยวกับเรื่องท้องถิ่นจังหวัดนครปฐมเพื่อพัฒนาทักษะทางการอ่าน-เขียน

การสร้างและพัฒนาเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยดังต่อไปนี้

1. การพัฒนากิจกรรมโครงการภาษาอังกฤษเกี่ยวกับเรื่องท้องถิ่นจังหวัดนครปฐมเพื่อพัฒนาทักษะทางการอ่าน-เขียน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนยอแซฟอุปถัมภ์ อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม มีรายละเอียดดังนี้

1.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 เกี่ยวกับมาตรฐาน ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางที่เน้นในเรื่องของทักษะทางการอ่าน-เขียนและท้องถิ่น (กรมวิชาการ: 2551) รวมทั้งศึกษาแก่นสาระ (Themes) ที่ควรเลือกเพื่อนำมาจัดทำหัวข้อเกี่ยวกับท้องถิ่น จากแนวเรื่องที่สภายุโรป 14 แนวเรื่อง และแนวเรื่องจากหนังสือที่ได้รับอนุญาตจากกระทรวงศึกษาธิการ จากนั้นศึกษาหัวเรื่องท้องถิ่นจังหวัดนครปฐม ประวัติความเป็นมา และเรื่องราวเกี่ยวกับจังหวัดนครปฐม เพื่อนำมาสร้างเป็นโครงการภาษาอังกฤษเกี่ยวกับเรื่องท้องถิ่นนครปฐมจำนวน 5 โครงการ จากนั้นผู้วิจัยจัดทำแบบสำรวจหัวข้อเรื่องที่นักเรียนมีความสนใจหรือต้องการเรียนมากที่สุด ซึ่งเป็นแบบสำรวจหัวข้อเรื่องสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนยอแซฟอุปถัมภ์ อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม โดยให้นักเรียนเลือกได้ 5 หัวเรื่อง ซึ่งได้แก่ 1.Season (ฤดูกาล) แต่เนื่องจากแก่นสาระข้อมูลทั่วไปในจังหวัดนครปฐม ควรกล่าวถึงหัวเรื่องเกี่ยวกับลักษณะภูมิศาสตร์ สภาพเศรษฐกิจ สังคมและเทศกาลด้วย ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้สอดแทรกหัวข้อเหล่านี้ไว้ในตัวเนื้อหาที่จะสอนนักเรียนด้วย 2.Person (พระมหากษัตริย์เจ้า) 3.Tale (พระยาภคพงษชาพาน) 4. Attractive Place (พระราชวังสนามจันทร์) 5. Food and Drinks (เทศกาลอาหารและผลไม้)

1.2 ศึกษาเนื้อหาภาษาและหน้าที่ของภาษาที่เน้นในเรื่องของทักษะการอ่าน-เขียนให้สัมพันธ์กับเรื่องท้องถิ่นจากหลักสูตรแกนกลาง เพื่อกำหนดจุดประสงค์ของโครงการ ให้มีความสอดคล้องกับหัวเรื่องและขอบทเรียนเกี่ยวกับท้องถิ่นที่ได้จากผลการวิเคราะห์แบบสำรวจหัวข้อเรื่อง หลังจากนั้นผู้วิจัยจึงได้กำหนดแนวทางในการสร้างโครงการ เพื่อนำไปออกแบบการสร้างเนื้อหาโครงการ ซึ่งได้ชื่อของโครงการทั้งหมด 5 บทเรียน คือ โครงการเขียนจดหมาย (My hometown) โครงการเขียนขั้นตอนและวิธีการทำอาหาร (Recipe) โครงการเขียนแผ่นพับแนะนำสถานที่ท่องเที่ยว (Brochure) โครงการเขียนประวัติบุคคลสำคัญ (Life profile) และโครงการเขียนนิทาน (Folk tale)

1.3 กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ พร้อมกำหนดรูปแบบกิจกรรมการเรียนรู้ในแต่ละบท นำจุดประสงค์การเรียนรู้เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญทางการสอนภาษาอังกฤษ 3 ท่านตรวจสอบคุณภาพและความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) และหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) ให้ได้ค่าตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 0.5 ขึ้นไป จากนั้นดำเนินการสร้างบทเรียนกิจกรรมโครงการภาษาอังกฤษตามจุดประสงค์การเรียนรู้

1.4 ดำเนินการสร้างบทเรียนกิจกรรมโครงการภาษาอังกฤษที่วางไว้ แล้วนำบทเรียนกิจกรรมโครงการภาษาอังกฤษที่สร้างขึ้นทั้ง 5 บท เสนอต่ออาจารย์ชาวต่างชาติเพื่อตรวจสอบความถูกต้องทางภาษาและเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญทางการสอนภาษาอังกฤษ 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content

validity) และหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) ของจุดประสงค์การเรียนรู้และกิจกรรมโครงการภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อให้ได้ค่าตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 0.5 ขึ้นไป

2. การพัฒนาแบบทดสอบความสามารถทางทักษะการอ่าน-เขียนภาษาอังกฤษ มีรายละเอียดดังนี้

2.1 ศึกษาแนวทางและขั้นตอนในการพัฒนาสร้างแบบทดสอบจากเอกสาร ตำราและหนังสือเกี่ยวกับเทคนิคการสร้างข้อสอบภาษาอังกฤษ

2.2 สร้างตารางกำหนดเนื้อหาข้อสอบให้ครอบคลุมจุดประสงค์การเรียนรู้โดยพิจารณาจากจากตารางกำหนดเนื้อหากิจกรรมโครงการภาษาอังกฤษ จากนั้นนำไปให้อาจารย์ที่ปรึกษางานวิจัยตรวจสอบเพื่อปรับปรุงแก้ไข

2.3 สร้างแบบทดสอบความสามารถการอ่าน-เขียนภาษาอังกฤษ โดยข้อสอบแบ่งเป็นสองตอน คือ ตอนที่ 1 เป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ และตอนที่ 2 เป็นข้อสอบแบบอัตนัย จำนวน 2 ข้อ แต่ให้นักเรียนเลือกทำเพียง 1 ข้อ จากนั้นนำแบบทดสอบเสนออาจารย์ที่ปรึกษางานวิจัยและอาจารย์ชาวต่างชาติเพื่อตรวจสอบความถูกต้องทางภาษา

2.4 นำแบบทดสอบที่ผ่านการตรวจสอบไปหาประสิทธิภาพให้ได้ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ โดยนำแบบทดสอบไปทดสอบกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนยอแซฟอุปถัมภ์ อำเภอสามพราณ จังหวัดนครปฐม ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 66 คน ต่อจากนั้นนำผลคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบมาหาค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) และคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าความยากง่าย (p) ระหว่าง 0.20-0.80 และมีค่าอำนาจจำแนก (r) 0.20 ขึ้นไป ได้แบบทดสอบจำนวน 30 ข้อ แบบทดสอบแบบปรนัยได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.88 ส่วนแบบทดสอบแบบอัตนัยได้ค่าความสอดคล้องของกรรมการตรวจสอบสองคนเท่ากับ 0.97

3. การพัฒนาแบบสอบถามความคิดเห็นต่อกิจกรรมโครงการภาษาอังกฤษเกี่ยวกับเรื่องท้องถิ่นจังหวัดนครปฐม มีรายละเอียดดังนี้

ศึกษาวิธีการและแนวทางการสร้างแบบสอบถามความคิดเห็น ซึ่งเป็นแบบสอบถามแบบปลายปิด โดยมีเนื้อหาแบ่งออกเป็น 4 ด้าน คือ ด้านเนื้อหา ด้านรูปแบบ ด้านแรงจูงใจ ด้านการเรียนรู้แบบร่วมมือ ด้านความรู้ความสามารถ ด้านการเห็นคุณค่าในตัวเอง และข้อเสนอแนะเพิ่มเติมที่เป็นปลายเปิด โดยกำหนดค่าระดับของข้อคำถาม 5 ระดับ คือ เห็นด้วยมากที่สุด เห็นด้วยมาก เห็นด้วยปานกลาง เห็นด้วยน้อย และเห็นด้วยน้อยที่สุด นำแบบสอบถามความคิดเห็นที่สร้างขึ้นให้อาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญด้านการสร้างแบบสอบถามความคิดเห็น จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความตรงของเนื้อหา ความเหมาะสมของคำถามและรูปแบบของภาษา แล้วนำไปหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) แล้วปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างจริงต่อไป แบบสอบถามความคิดเห็นมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.86

4. ขั้นตอนการทดลองใช้กิจกรรมโครงการเกี่ยวกับเรื่องท้องถิ่นจังหวัดนครปฐม

4.1 ก่อนทดลอง ผู้วิจัยให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่าน-เขียนภาษาอังกฤษ โดยใช้เวลาทดสอบ 60 นาที พร้อมทั้งเก็บรวบรวมข้อมูลและบันทึกคะแนนของนักเรียนแต่ละคนไว้

4.2 ดำเนินการทดลอง ผู้วิจัยดำเนินการสอนนักเรียนกลุ่มตัวอย่างด้วยตนเอง โดยใช้กิจกรรมโครงการภาษาอังกฤษเกี่ยวกับเรื่องท้องถิ่นนครปฐม จำนวน 5 โครงการ เป็นระยะเวลา 4 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 วัน วันละ 2 คาบเรียน รวมทั้งสิ้น 17 คาบเรียน

4.3 หลังการทดลอง ผู้วิจัยให้นักเรียนทำแบบทดสอบความสามารถทางการอ่าน-เขียนภาษาอังกฤษ เพื่อวัดความเข้าใจหลังเรียนและทำแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อกิจกรรมโครงการภาษาอังกฤษเกี่ยวกับเรื่องท้องถิ่นจังหวัดนครปฐม ซึ่งเป็นแบบทดสอบและแบบสอบถามความคิดเห็นฉบับเดียวกับแบบทดสอบก่อนเรียน จากนั้นนำคะแนนไปคำนวณหาประสิทธิภาพของกิจกรรมโครงการต่อไป

5. ขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูลและตรวจสอบสมมติฐาน

5.1 วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของกิจกรรมโครงการภาษาอังกฤษเกี่ยวกับเรื่องท้องถิ่นจังหวัดนครปฐม โดยใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

5.2 เปรียบเทียบความสามารถทางการอ่าน-เขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ t-test แบบจับคู่ และวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์

5.3 วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อกิจกรรมโครงการภาษาอังกฤษเกี่ยวกับเรื่องท้องถิ่นจังหวัดนครปฐม โดยใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ผลการวิจัย

1. ผลรวมคะแนนจากการทำแบบทดสอบประจำบทของกิจกรรมโครงการภาษาอังกฤษจำนวน 5 บท ของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 81.22 และผลรวมของคะแนนจากการทำแบบทดสอบหลังเรียนของกลุ่มตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 77.17 ดังนั้นประสิทธิภาพของกิจกรรมโครงการภาษาอังกฤษเกี่ยวกับเรื่องท้องถิ่นจังหวัดนครปฐมเพื่อพัฒนาทักษะทางการอ่าน-เขียน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอศุขอุปถัมภ์ อำเภอสามปราน จังหวัดนครปฐม มีค่าเท่ากับ 81.22/77.17 ซึ่งมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 75/75 แสดงว่าเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1

2. ผลการเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่าน-เขียนภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างก่อนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมโครงการภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้าง โดยจะแสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) คะแนนผลต่างเฉลี่ย ($\bar{D}$) และค่าทดสอบ t ด้านความสามารถทางการอ่าน-เขียนภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่าง

การทดสอบ	คะแนนเต็ม	($\bar{X}$)	(S.D.)	($\bar{D}$)	S.D. ($\bar{D}$)	t	df	Sig
ก่อนเรียน	50	17.95	3.28	20.63	4.25	26.55*	29	0.000
หลังเรียน	50	38.58	4.06					

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 1 พบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถทางการอ่าน-เขียนภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเท่ากับ 38.58 ซึ่งสูงกว่าคะแนนก่อนเรียนด้วยกิจกรรมโครงการภาษาอังกฤษซึ่งมีค่าเท่ากับ 17.95 คะแนนค่าสถิติ t เท่ากับ 26.55 แสดงว่าความสามารถทางการอ่าน-เขียนภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างสูงขึ้นหลังเรียนด้วยกิจกรรมโครงการภาษาอังกฤษเกี่ยวกับเรื่องท้องถิ่นจังหวัดนครปฐมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (Sig = 0.000 < 0.05) ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2

3. ผลการศึกษาความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อกิจกรรมโครงการภาษาอังกฤษเกี่ยวกับเรื่องท้องถิ่นจังหวัดนครปฐมทั้ง 5 บท มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 4.61 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.28 จึงสรุปได้ว่ากลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นที่ดีมากต่อกิจกรรมโครงการภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น และจากการศึกษาความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อกิจกรรมโครงการภาษาอังกฤษทั้ง 6 ด้าน พบว่าด้านความรู้ความสามารถ ($\bar{X}$ = 4.70, S.D. = 0.34) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อันดับรองลงมาได้แก่ ด้านเนื้อหา ($\bar{X}$ = 4.64, S.D. = 0.31) ด้านแรงจูงใจ ($\bar{X}$ = 4.64, S.D. = 0.33) ด้านการเห็นคุณค่าในตัวเอง ($\bar{X}$ = 4.62, S.D. = 0.34) ด้านรูปแบบ ($\bar{X}$ = 4.55, S.D. = 0.36) และด้านการเรียนรู้แบบร่วมมือ ($\bar{X}$ = 4.49, S.D. = 0.38) ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

3.1 ด้านความรู้ความสามารถ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ นักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้จากการทำกิจกรรมโครงการไปใช้จริงในอนาคตได้ ($\bar{X}$ = 4.75, S.D. = 0.47) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดได้แก่ กิจกรรมโครงการทำให้นักเรียนเกิดความรู้ความเข้าใจในภาษาอังกฤษมากขึ้น ($\bar{X}$ = 4.66, S.D. = 0.53)

3.2 ด้านเนื้อหา โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ เนื้อหาน่าสนใจ ($\bar{X}$ = 4.73, S.D. = 0.44) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดได้แก่ ปริมาณเนื้อหาเหมาะสมกับเวลาเรียน ($\bar{X}$ = 4.51, S.D. = 0.61)

3.3 ด้านแรงจูงใจ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ กิจกรรมโครงการทำให้นักเรียนเห็นความสำคัญของภาษาอังกฤษ ($\bar{X}$ = 4.73, S.D. = 0.48) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ได้แก่ กิจกรรมโครงการช่วยให้นักเรียนเห็นความสำคัญของท้องถิ่นและชุมชนมากขึ้น ($\bar{X}$ = 4.53, S.D. = 0.53)

3.4 ด้านการเห็นคุณค่าในตัวเอง โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ กิจกรรมโครงการส่งเสริมให้นักเรียนมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ($\bar{X}$ = 4.73, S.D. = 0.47) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ซึ่งมีสองข้อที่มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน ได้แก่ กิจกรรมโครงการส่งเสริมให้นักเรียนมีความมั่นใจที่จะแสดงความสามารถของตนเอง ($\bar{X}$ = 4.55, S.D. = 0.56) และกิจกรรมโครงการส่งเสริมให้นักเรียนมีความภาคภูมิใจในผลงานของกลุ่ม ($\bar{X}$ = 4.55, S.D. = 0.56)

3.5 ด้านรูปแบบ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ขนาดตัวอักษรอ่านง่ายและชัดเจน ($\bar{X}$ = 4.77, S.D. = 0.49) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ได้แก่ รูปแบบกิจกรรมไม่ยากเกินไป ($\bar{X}$ = 4.41, S.D. = 0.59)

3.6 ด้านการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ การทำงานเป็นกลุ่มจากกิจกรรมโครงการช่วยฝึกให้นักเรียนยอมรับฟังความคิดเห็นผู้อื่นมากขึ้น ($\bar{X}$ = 4.61, S.D. = 0.56) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดได้แก่ กิจกรรมโครงการส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันจากการทำงานเป็นกลุ่ม ($\bar{X}$ = 4.39, S.D. = 0.62)

การอภิปรายผล

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. จากผลการวิจัยข้อที่ 1 พบว่ากิจกรรมโครงการภาษาอังกฤษเกี่ยวกับเรื่องท้องถิ่นจังหวัดนครปฐมเพื่อพัฒนาทักษะทางการอ่าน-เขียน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนยอแซฟอุปถัมภ์ อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 81.22/77.17 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 75/75 อาจเนื่องมาจากสาเหตุดังต่อไปนี้

1.1 กิจกรรมโครงการภาษาอังกฤษเกี่ยวกับเรื่องท้องถิ่นจังหวัดนครปฐมเพื่อพัฒนาทักษะทางการอ่าน-เขียนมีประสิทธิภาพอาจเนื่องมาจากสาเหตุดังนี้

1.1.1 การได้มาของสาระการเรียนรู้และทักษะทางภาษาที่เน้นในเรื่องของท้องถิ่นที่เป็นสิ่งที่ผู้เรียนคุ้นเคยมีความหมายที่สอดคล้องกับบริบทและความจำเป็นของนักเรียนตามที่ Council of Europe (2006) ได้ให้ความสำคัญกับแก่นสาระและระบุว่าผู้เรียนภาษาต่างประเทศในระดับสื่อสารควรได้เรียนหัวข้อเกี่ยวกับท้องถิ่นในการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ เพราะการนำเอาสาระการเรียนรู้ท้องถิ่นมาจัดประสบการณ์ในการเรียนรู้เพื่อใช้เป็นกิจกรรมหรือบทเรียนเสริมการเรียนรู้ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เกี่ยวกับเรื่องท้องถิ่นของตนเองเป็นวิธีการหนึ่งที่สามารถช่วยให้การเรียนการสอนประสบผลสำเร็จได้ ซึ่งสอดคล้องกับ ซึ่งสอดคล้องกับ Brock (1990: 23) และ Ness (1997: 49) ที่กล่าวว่า ผู้สอนควรนำเอาสื่อการเรียนการสอนที่เกี่ยวกับท้องถิ่นของผู้เรียนที่เป็นเรื่องใกล้ตัวมาใช้ในการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนได้มีความคุ้นเคยกับภาษาอังกฤษ เพราะผู้เรียนจะทำความเข้าใจเนื้อหาได้ดีกว่าเนื้อหาที่ไม่คุ้นเคย และยังสอดคล้องกับ Post and Rathet (1996: 12) ที่กล่าวว่า การจัดเนื้อหาที่ผู้เรียนมีความคุ้นเคยและเป็นสิ่งที่ผู้เรียนให้ความสนใจ สามารถแก้ปัญหาการเรียนการสอนภาษาในชั้นเรียนได้ ผู้วิจัยจึงได้ใช้เรื่องเกี่ยวกับจังหวัดนครปฐมมาเป็นสื่อในการเรียนการสอนทำกิจกรรมโครงการ จากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมโครงการภาษาอังกฤษอย่างมีประสิทธิภาพจึงส่งผลให้คะแนนผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนผ่านตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้

1.1.2 ทักษะทางภาษาที่วิเคราะห์มาจากหลักสูตรและแบบเรียนที่ผู้เรียนเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ที่เน้นในเรื่องของทักษะการอ่านและการเขียน ดังที่ Widdowson (1987:145-146) ได้กล่าวว่า ถ้าทักษะการอ่านดี ทักษะการเขียนก็จะดีตามไปด้วย การจะพัฒนาทักษะทางภาษาให้มีคุณภาพที่ดีต้องอาศัยการฝึกฝนทักษะต่างๆ เพื่อส่งเสริมกันและกัน เช่น การฝึกทักษะการเขียนก็ควรจะมีการฝึกทักษะการอ่านร่วมด้วย เพราะทักษะการอ่านและการเขียนเป็นทักษะที่มีความสัมพันธ์กัน ซึ่งสอดคล้องกับ วิจิตตรา นรสิงห์ (2540: 25-26) ที่กล่าวว่า การอ่านเป็นพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการทางสมองและกระบวนการคิดที่สัมพันธ์กับความรู้ภาษา ผู้อ่านพยายามถอดความหมายของภาษาเขียนโดยใช้ความรู้ทางภาษาในการตีความ และใช้เป็นแนวทางค้นหาความรู้ความคิดของผู้เขียน ส่วนกระบวนการเขียนก็เป็นกระบวนการทางความคิดเพื่อถ่ายทอดความรู้และความคิดออกมาเป็นภาษาเขียน การอ่านกับการเขียนจึงมีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด ผู้วิจัยจึงได้ใช้กิจกรรมที่เชื่อมโยงกันเพื่อให้นักเรียนได้นำความรู้จากการอ่านไปสู่กระบวนการเขียน จึงอาจทำผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนสูงขึ้นหลังจากที่เรียนโดยใช้กิจกรรมโครงการภาษาอังกฤษที่มีประสิทธิภาพ

1.2 กระบวนการสอนที่มีระบบ กล่าวคือ มีการป้อนข้อมูลเข้า (Input) ทางการอ่านก่อนแล้วจึงนำไปสู่การเขียน ดังที่ Aborderine (1986: 38-39) ได้เสนอแนะว่า ผู้สอนควรส่งเสริมให้ผู้เรียนใช้ความสามารถในการเขียนเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน โดยใช้กิจกรรมที่สามารถฝึกให้ผู้เรียนได้ใช้ทั้งทักษะการอ่านและการเขียน ส่วน Barnett (1989: 113-143) ได้เสนอขั้นตอนการสอนอ่าน-เขียนไว้ว่าควรเริ่มตั้งแต่ ขั้นตอนการอ่าน ขั้นขณะอ่าน ขั้นหลังการอ่าน และขั้นติดตามผล ซึ่งเป็นการให้ผู้เรียนถ่ายทอดข้อมูลจากการอ่านไปใช้ในทักษะการเขียน ผู้วิจัยได้ใช้กระบวนการเรียนการสอนแบบ Pre-reading, While-reading, และ Post-reading โดยมีขั้นตอนตั้งแต่ กระตุ้นความสนใจ ต่อมาคือ ขั้นก่อนการอ่าน นักเรียนเรียนรู้คำศัพท์ใหม่และฝึกฝนเทคนิคการอ่านแบบต่างๆ หลังจากนั้นจะเป็นขั้นการอ่าน นักเรียนอ่านเรื่องเกี่ยวกับจังหวัดนครปฐมและตอบคำถามเพื่อให้เกิดความเข้าใจ

ในเรื่องที่อ่านด้วยทักษะการอ่านแบบต่างๆ ผู้วิจัยจะสอนและให้ข้อมูลเกี่ยวกับรูปแบบและหน้าที่ทางภาษา ต่อจากนั้นจะเป็นขั้นหลังการอ่าน นักเรียนฝึกฝนความรู้ที่ได้เรียนไปโดยให้ทำแบบฝึกหัด และสุดท้ายจะเป็นขั้น การทำกิจกรรมเสริม นักเรียนทำกิจกรรมโครงงานเพื่อเป็นการถ่ายโอนข้อมูลจากเรื่องที่อ่านไปสู่การเขียน ซึ่งมี ขั้นตอนการทำโครงงานที่ชัดเจน จึงอาจส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนผ่านตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้

1.3 การวัดผลทุกรายบทที่มีเป้าหมายและตรงตามสิ่งที่นักเรียนได้เรียนทุกบทเป็นการช่วยกระตุ้น ให้นักเรียนติดตามบทบทนสิ่งที่ได้เรียนไปแล้ว ตามที่ Ribe and Vidal (1993 : 82-90) ได้กล่าวว่า การวัดผล ประเมินผลผู้เรียนเป็นสิ่งจำเป็นเพราะนอกจากจะสามารถตอบสนองนโยบายของระบบการศึกษาแล้วยังเป็น เครื่องมือของกระบวนการเรียนรู้ภาษาด้วย อันจะช่วยให้ผู้เรียนได้ตรวจสอบการเรียนรู้ด้วยตัวเอง ได้มีโอกาส ทบทวน และมีอิสระในการวางแผนการทำงาน นอกจากนั้นแล้วยังเป็นการช่วยให้ผู้สอนได้เห็นถึงปัญหาและ เข้าใจความรู้สึกของผู้เรียนในวิธีการทำงานที่แตกต่างกัน ดังนั้นสิ่งที่ประเมินต้องมิตั้งความถูกต้องทางภาษา รวม ไปถึงประเด็นสำคัญต่างๆ นอกจากนั้นแล้วยังมีในเรื่องของลักษณะของข้อสอบที่มีลักษณะที่เป็นทั้งปลายปิดที่ใช้ เพื่อวัดองค์ประกอบย่อยได้อย่างครบถ้วน และข้อสอบปลายเปิดที่ใช้เพื่อเปิดโอกาสให้กับนักเรียนได้เขียนจริง ตามบริบทที่สอนมา ตามที่ Ribe and Vidal (1993 : 82-90) ได้กล่าวว่า การวัดประเมินผลท้ายสุดหรือประเมิน ผลสำเร็จ จะใช้แบบทดสอบที่มีเนื้อหาที่สอดคล้องกับสิ่งที่ผู้เรียนได้เรียนไป โดยมากแล้วจะใช้ในการทดสอบสิ่งที่ ผู้เรียนทำได้เพื่อวัดผลสิ่งที่ผู้เรียนได้เรียนรู้ไป ด้วยเหตุนี้จึงอาจทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นกว่า เกณฑ์ที่กำหนดไว้

2. จากผลการวิจัยข้อที่ 2 พบว่าความสามารถทางการอ่าน-เขียนภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่าง สูงขึ้นหลังเรียนด้วยกิจกรรมโครงงานภาษาอังกฤษเกี่ยวกับเรื่องท้องถิ่นจังหวัดนครปฐม ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 อาจเนื่องมาจากสาเหตุดังต่อไปนี้

2.1 การสอนแบบวิเคราะห์องค์ประกอบทางภาษาที่มีความชัดเจน กล่าวคือ นักเรียนจะเห็นทั้ง ลักษณะของการเขียนจากตัวอย่างบทอ่าน (Input) ที่ผู้วิจัยนำมาให้อ่าน และเห็นภาพรวมของสาระที่จะเขียน นอกจากนั้นผู้วิจัยยังแจกแจงองค์ประกอบย่อยด้านคำศัพท์ โครงสร้าง ดังนั้นเมื่อนักเรียนมีความคุ้นเคยกับแนวทางการเขียนอย่างพอเพียง ในขั้นที่นักเรียนต้องเขียน จึงทำให้นักเรียนสามารถอ่านและเขียนได้ ตามที่ Harmer (1990: 45-46) ได้กล่าวว่า ในการจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ครูผู้สอนควรนำเสนอข้อมูลทาง ภาษาที่ชัดเจนแก่ผู้เรียน กล่าวคือ ให้ผู้เรียนได้เห็นรูปแบบของภาษาที่ต้องการให้ผู้เรียนเขียน ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ คำศัพท์ที่ต้องใช้และมีความรู้ในเรื่องราวที่ต้องเขียน โดยให้ผู้เรียนได้เห็นภาษาที่ต้องนำมาเขียนในบริบทในรูป ของข้อความและเป็นภาษาที่ใช้จริงในชีวิตประจำวัน ซึ่งสอดคล้องกับ สุภทรา อักษรานุเคราะห์ (2532: 112) ที่ กล่าวว่า ผู้สอนควรฝึกทักษะในขณะที่เขียนเรื่อง ซึ่งอาจจัดทำเป็นกิจกรรมต่างๆ เช่น การนำบัตรเชิญลักษณะ ต่างๆ มาใช้เป็นแบบให้เขียนตาม และเขียนเชิญโดยเปลี่ยนข้อมูล ด้วยเหตุนี้จึงอาจทำให้ความสามารถทางการ อ่าน-เขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนสูงขึ้นหลังจากที่เรียนด้วยกิจกรรมโครงงานภาษาอังกฤษ

2.2 การใช้โครงงานมาจัดทำเป็นกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาการเขียนหลังจากที่ได้อ่าน มาแล้ว ทำให้นักเรียนได้เรียนรู้กระบวนการในการเขียน ตั้งแต่การเตรียมเรื่องที่จะเขียน การรวบรวมความคิด ข้อมูลต่างๆ เกี่ยวกับเรื่องที่จะเขียน การนำความคิดและข้อมูลที่ได้รวบรวมมาเรียบเรียงเป็นงานเขียน การอ่าน งานเขียนของตนเองหรือของกลุ่มอีกครั้งเพื่อทบทวนการเรียงลำดับเนื้อหาและความคิด ตรวจสอบงานเขียนโดย ภาพรวม จนกระทั่งการแก้ไขงานเขียน ก่อนนำงานเขียนไปใช้ในการนำเสนอโครงงาน ฉะนั้นการใช้แนวทางที่เน้น

สาระในท้องเรียนและเน้นกระบวนการที่ผ่านโครงการจะช่วยส่งเสริมนักเรียนที่ไม่มีความคุ้นเคยให้ได้ฝึกในเรื่องของการวิเคราะห์ได้ ดังที่ Carmona (1991: 46) ได้กล่าวว่า การให้ผู้เรียนทำโครงการเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เข้าสู่กระบวนการสืบสอบ ซึ่งเป็นกระบวนการที่ผู้เรียนต้องใช้การคิดขั้นสูงที่ซับซ้อนขึ้น โครงการจึงจัดเป็นช่องทางที่ดีในการพัฒนากระบวนการทางสติปัญญาของผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับ เสงี่ยม ไตรรัตน์ (2542: 12) ที่กล่าวว่า โครงการที่สอนเป็นระบบมีส่วนช่วยเสริมสร้างความรู้และทักษะความรู้ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลสาระและทักษะต่างๆ ส่วน Fried-Booth (1988: 7-8) ได้กล่าวว่า โครงการภาษาอังกฤษเป็นตัวเชื่อมระหว่างการเรียนรู้ภาษาและการใช้ภาษาที่ได้จากการส่งเสริมให้ผู้เรียนเรียนรู้ภาษาในชีวิตจริง นอกจากนั้นโครงการยังมีส่วนช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความรับผิดชอบในการเรียนรู้และปฏิบัติภาระงานด้วยตัวเอง ผู้เรียนจะได้ใช้ความสามารถทางภาษาที่มีอยู่ในการปฏิบัติภาระงานที่แปลกใหม่ ทำท่ายและเป็นจริง ดังนั้นจึงอาจทำให้ความสามารถทางการอ่าน-เขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2.3 การให้นักเรียนได้ทำงานเป็นกลุ่มในกระบวนการทำโครงการ จะช่วยให้นักเรียนที่เรียนอ่อนได้เรียนรู้วิธีการเรียนของตนกับผู้อื่น และสะท้อนให้เห็นความสามารถของตนเอง ซึ่งอาจจะเป็นแรงผลักดันทำให้นักเรียนที่เรียนอ่อนมีความพยายามมากขึ้น จึงทำให้คะแนนตอนปลายสูงขึ้น ตามที่ Haines (1996: 3) ได้กล่าวว่า โครงการภาษาอังกฤษ ช่วยส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้เรียนและช่วยเพิ่มแรงจูงใจให้มีความสนใจในการเรียนมากขึ้น และยังส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ใช้ความสามารถที่หลากหลายนอกจากในเรื่องของตัวภาษาแล้วผู้เรียนยังต้องใช้ความสามารถด้านอื่นๆ ในการทำโครงการให้สำเร็จลุล่วง และจากการมีส่วนร่วมนี้เองจะส่งเสริมความมั่นใจให้ผู้เรียนที่เรียนภาษาไม่เก่งแต่มีความสามารถในด้านอื่นได้แสดงความสามารถ ทำให้ผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ซึ่งสอดคล้องกับ พรณีย์ บัวโต (2542: 10) ที่กล่าวว่า การทำโครงการภาษาอังกฤษเป็นการทำกิจกรรมแบบมีส่วนร่วม จึงช่วยให้ผู้เรียนสามารถเลือกตัดสินใจได้ด้วยตนเองและรู้จักยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่น นอกจากนั้นแล้วสมาชิกทุกคนจะได้รับภาระและหน้าที่ตามความสนใจและความถนัด เช่น สมาชิกบางคนอาจมีปัญหาด้านการใช้ภาษาแต่อาจมีความสามารถที่จะทำงานให้ประสบความสำเร็จได้ จึงอาจทำให้ความสามารถทางการอ่าน-เขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

3. จากผลการวิจัยข้อที่ 3 กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นที่ดีมากต่อกิจกรรมโครงการภาษาอังกฤษเกี่ยวกับเรื่องท้องถิ่นจังหวัดนครปฐมเพื่อพัฒนาทักษะทางการอ่าน-เขียน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนยอแซฟอุปถัมภ์ อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม ค่าระดับคะแนนเฉลี่ยจากแบบสอบถามความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างโดยรวมเท่ากับ 4.61

3.1 จากความคิดเห็นในด้านต่างๆ ทั้งหมดอยู่ในระดับดีมากและเมื่อพิจารณาตามลำดับความพึงพอใจแต่ละด้านพบว่า ด้านที่นักเรียนมีความพึงพอใจจากลำดับมากไปหาลำดับน้อยดังนี้ คือ ด้านความรู้ความสามารถ ($\bar{X} = 4.70$, S.D. = 0.34) ด้านเนื้อหา ($\bar{X} = 4.64$, S.D. = 0.31) ด้านแรงจูงใจ ($\bar{X} = 4.64$, S.D. = 0.33) ด้านการเห็นคุณค่าในตัวเอง ($\bar{X} = 4.62$, S.D. = 0.34) ด้านรูปแบบ ($\bar{X} = 4.55$, S.D. = 0.36) และด้านการเรียนรู้แบบร่วมมือ ($\bar{X} = 4.49$, S.D. = 0.38) ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

จากข้อมูลที่พิจารณาคะแนนจากด้านต่างๆ สรุปได้ว่า สื่อมีเนื้อหาที่เหมาะสมและช่วยเสริมความสามารถของนักเรียนรวมทั้งช่วยเสริมให้นักเรียนเห็นคุณค่าดังแนวคิดที่สอดคล้องกับการจัดการเรียนการสอนที่ดี คือ

3.1.1 มีบริบท มีความหมาย มีภูมิหลังทางเรื่องให้นักเรียนจึงทำให้นักเรียนเรียนดีขึ้น ดังที่ บรูซ ซีริมาฮาคร (2536: 36) ได้กล่าวว่า สื่อที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ศึกษาเรียนรู้จากข้อเท็จจริงที่อยู่รอบๆ ตัวของผู้เรียน จะทำให้ผู้เรียนได้มีโอกาสสัมผัสกับตนเองและสามารถทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ เพื่อที่จะสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการดำรงชีวิตได้อย่างแท้จริง ซึ่งสอดคล้องกับ เสงี่ยม ไตรรัตน์ (2534: 95-120) ที่ได้กล่าวว่า ลักษณะของสื่อการเรียนการสอนที่เหมาะสมนั้น จะต้องตั้งอยู่บนแนวทางการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสาร อีกทั้งยังต้องสามารถส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมต่างๆ อย่างเหมาะสมและมีเป้าหมายตรงตามความต้องการของผู้เรียน ส่วน Post and Rathet (1996: 12) ได้กล่าวว่า การนำสื่อที่เป็นเรื่องของท้องถิ่นมาใช้ในการเรียนการสอนจะทำให้ผู้เรียนเกิดจากการเรียนรู้อย่างแท้จริง เพราะเรื่องราวที่ผู้เรียนมีความเคยชิน เป็นเรื่องใกล้ตัว ที่ผู้เรียนจะพบเห็นได้ตลอดเวลาที่นับเป็นกระบวนการเรียนรู้ที่ดีที่ผู้เรียนสามารถดูดซับได้อย่างรวดเร็ว

3.1.2 การที่นักเรียนมีความสามารถสูงขึ้นอาจเนื่องมาจากการจัดลำดับเนื้อหาที่เริ่มจากการให้นักเรียนได้รับรู้จากการอ่านไปสู่การสื่อสารการเขียน กล่าวคือ ต้องมีตัวป้อนข้อมูลเข้า (Input) ที่เรียกว่าขั้น Receptive ไปสู่การเขียน ที่จะเป็นขั้น Productive เพราะทักษะการอ่านและการเขียนมีความสัมพันธ์กัน ดังที่ สมพร จารุณี (2541: 2) ได้กล่าวว่า การอ่านและการเขียนเป็นทักษะที่ส่งเสริมซึ่งกันและกัน ผู้เขียนต้องประมวลความรู้ ความคิดจากเรื่องต่างๆ ที่ตนอ่านมาใช้เป็นพื้นฐานในการเขียนแสดงความคิดเห็น ข้อเท็จจริง ตลอดจนจินตนาการของตนไปสู่การอ่านได้ ผู้อ่านต้องใช้ทักษะการอ่านเพื่อจับใจความที่อ่าน จึงจะสามารถเขียนสรุปเรื่องราวและเรียบเรียงความคิดจากเรื่องที่อ่านได้ ซึ่งสอดคล้องกับ Widdowson (1987:145-146) ที่ได้กล่าวว่า ถ้าทักษะการอ่านดี ทักษะการเขียนก็จะดีตามไปด้วย การที่จะพัฒนาทักษะทางภาษาให้มีคุณภาพที่ดี ต้องอาศัยการฝึกฝนทักษะต่างๆ เพื่อส่งเสริมกันและกัน เช่น การฝึกทักษะการเขียนก็ควรจะมีการฝึกทักษะการอ่านร่วมด้วย เพราะทักษะการอ่านและการเขียนเป็นทักษะที่มีความสัมพันธ์กัน

3.1.3 การที่นักเรียนได้วิเคราะห์ด้านการใช้ภาษา เช่น ศัพท์ โครงสร้างที่ปรากฏอยู่ในบทอ่าน จะเป็นการเรียนรู้องค์ประกอบย่อยทางภาษาในลักษณะที่ใช้ภาษาจริง ดังที่ Valette and Disick (1972: 41) ได้แบ่งระดับความเข้าใจในการอ่าน เพื่อเป็นการฝึกฝนให้ผู้เรียนได้พัฒนาและเรียนรู้องค์ประกอบย่อยทางภาษา คือ ระดับทักษะกลไก เป็นการฝึกให้ผู้เรียนแยกความแตกต่างระหว่างตัวสะกด การบอกความเหมือนและแตกต่างได้ ต่อมาคือ ระดับความรู้ เป็นการฝึกให้ผู้เรียนเข้าใจความหมายของประโยคหรือข้อความที่คุ้นเคย ต่อจากนั้นคือ ระดับถ้อยคำ เป็นการฝึกให้ผู้เรียนเข้าใจข้อความใหม่ที่มีคำศัพท์และโครงสร้างทางไวยากรณ์ที่เรียนผ่านมาแล้ว หลังจากนั้นคือ ระดับการสื่อสาร เป็นการฝึกให้ผู้เรียนมีความสามารถในการอ่านข้อความที่มีคำศัพท์และโครงสร้างใหม่ๆ หรือคำที่มีรากศัพท์เดียวกับคำที่ผู้เรียนเคยอ่านมาแล้ว ให้เข้าใจและสามารถจับใจความสำคัญของเรื่องได้ และสุดท้ายคือ ระดับวิเคราะห์วิจารณ์ เป็นการฝึกความสามารถของผู้เรียนในเรื่องของการเข้าใจความหมายแฝง เข้าใจจุดมุ่งหมาย ความคิดเห็น ทศนคติและระดับภาษาที่ผู้เขียนใช้ได้

3.2 อย่างไรก็ตามจากการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนพบว่า นักเรียนยังไม่คุ้นเคยกับการเรียนรู้แบบร่วมมือกัน ซึ่งสาเหตุอาจมาจาก

3.2.1 เวลาในการทำการคุ้นเคยกับการเรียนรู้แบบร่วมมือมีจำกัด ทำให้กระบวนการที่ดำเนินการในเรื่องของการแบ่งภาระงานที่ต้องรับผิดชอบร่วมกันยังไม่ชัดเจน ดังที่ พรณีย์ บัวโต (2542: 19) ได้กล่าวว่า ในการทำโครงงานภาษาอังกฤษนั้น การที่ผู้เรียนขาดความคุ้นเคยกับการทำงานแบบอิสระที่ต้องอาศัย

ความรับผิดชอบต่อตนเองและผู้อื่น อาจจะทำให้ผู้เรียนขาดแรงจูงใจและความสนใจ ซึ่งสอดคล้องกับ Haines (1996: 7-8) ที่กล่าวว่า การทำกิจกรรมโครงการประกอบด้วยสมาชิกที่มีความสามารถหลากหลายจึงอาจเป็นสาเหตุทำให้สมาชิกในกลุ่มเกิดความขัดแย้งกันได้ ซึ่งจะมีผลต่อการปฏิบัติงานได้

3.2.2 การปฏิบัติงานที่เน้นทักษะทางสังคมไม่ได้นำมาเป็นการให้คะแนนและประเมิน ทำให้ความสนใจของนักเรียนน้อย ดังนั้นแรงจูงใจของนักเรียนในการทำงานด้านนี้จึงต่ำ ซึ่งมีผลต่อการแบ่งภาระงานของนักเรียนที่เป็นความรับผิดชอบร่วมกัน ดังที่ Genesee and Upshur (1996: 75-138) ได้กล่าวถึงการประเมินผลที่ไม่ใช้การทดสอบไว้ว่า สามารถใช้การสังเกตในห้องเรียนได้ ซึ่งเป็นวิธีศึกษาพฤติกรรม ทักษะและทักษะที่สามารถสังเกตได้ เช่น การสังเกตเหตุการณ์ กิจกรรมและปฏิสัมพันธ์ในชั้นเรียน ซึ่งสามารถทำได้หลากหลาย เพื่อเป็นการส่งเสริมการร่วมมือและการมีส่วนร่วมระหว่างผู้เรียนกับเพื่อนร่วมห้อง วิธีนี้จะช่วยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้และมีความรับผิดชอบในการเรียนร่วมกัน

3.3 เมื่อพิจารณาในภาพรวมของการประเมินในทุกด้าน ประเด็นที่นักเรียนให้คะแนนรวมเฉลี่ยเป็นอันดับหนึ่งทุกด้าน ได้แก่ เนื้อหาที่น่าสนใจ ขนาดตัวอักษรอ่านง่ายและชัดเจนนักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้จากการทำกิจกรรมโครงการไปใช้จริงในอนาคตได้ กิจกรรมโครงการส่งเสริมให้นักเรียนมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ กิจกรรมโครงการทำให้นักเรียนเห็นความสำคัญของภาษาอังกฤษ และการทำงานเป็นกลุ่มจากกิจกรรมโครงการช่วยฝึกให้นักเรียนยอมรับฟังความคิดเห็นผู้อื่นมากขึ้น

จากคะแนนที่สรุปมาในอันดับหนึ่ง พอสรุปได้ว่า สื่อนี้สามารถตอบสนองการใช้ภาษาจริงในสภาพจริงและสามารถพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ได้ คือ

3.3.1 กิจกรรมโครงการดีเพราะเป็นกิจกรรมที่สร้างเสริมการเรียนรู้ทางภาษาอย่างมีวัตถุประสงค์ และโครงการยังเป็นกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนศึกษา ค้นคว้า ปฏิบัติในเรื่องที่ตนเองสนใจในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับชีวิตจริงในสถานการณ์จริงโดยใช้วิธีการต่างๆอย่างเป็นระบบ นอกจากนั้นแล้วโครงการยังสามารถฝึกฝนให้ผู้เรียนใช้ทักษะและความสามารถทางภาษา ให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ความคิดสร้างสรรค์ การตัดสินใจ การรับผิดชอบ การเรียนรู้ร่วมกัน ดังที่ พรณีย์ บัวโต (2542: 10) ได้กล่าวไว้ว่า การทำโครงการภาษาอังกฤษเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีโอกาสปฏิสัมพันธ์กับโลกการเรียนรู้ภาษาได้จริง ทั้งทางด้านเนื้อหา การใช้ภาษาในการทำกิจกรรม ซึ่งสามารถนำทักษะความสามารถในการใช้ภาษาไปใช้อย่างเหมาะสมตามสถานการณ์และหัวข้อเรื่อง ทั้งหมดนี้เป็นการบูรณาการทักษะทางภาษาที่ทำให้ผู้เรียนมีความมั่นใจในการใช้ภาษาในสถานการณ์จริงกับโลกภายนอกและมีความเป็นธรรมชาติของการใช้ภาษาในบริบทจริงมากกว่าในตำราเรียน ซึ่งสอดคล้องกับ Haines (1996: 3) ที่กล่าวว่า โครงการภาษาอังกฤษทำให้ผู้เรียนได้ประยุกต์ความรู้ไปใช้ในสถานการณ์จริง และยังส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ใช้ความสามารถที่หลากหลายเพราะนอกจากในเรื่องของตัวภาษาแล้วผู้เรียนยังต้องใช้ความสามารถด้านอื่นๆ ในการทำโครงการให้สำเร็จลุล่วง เช่น ด้านความคิดสร้างสรรค์

3.3.2 การสอนภาษาที่ดีจะต้องถ่ายโอนความรู้จากชั้นเรียนไปสู่นอกห้องเรียนได้ ดังที่ Nunan (1995: 10) ได้กล่าวว่า การให้ความสำคัญกับความสามารถความต้องการและความสนใจของผู้เรียนนั้นภาระงานในห้องเรียนสามารถช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในภาษา ผู้เรียนจึงจะสามารถใช้ภาษาสื่อสารได้ตามเป้าหมาย ซึ่งจะเป็นการถ่ายโอนความรู้จากในชั้นเรียนไปสู่ชั้นเรียน ภาระงานนี้ต้องเป็นภาระงานที่นำไปใช้ได้จริง ที่จะช่วยให้ผู้เรียนได้ทราบแนวทางในการนำความรู้ไปใช้จริงนอกห้องเรียน และอีกประเภทหนึ่งก็คือภาระงานที่ใช้ในกิจกรรมการเรียนการสอนในชั้นเรียนที่ช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ภาษาในชั้นเรียน

3.3.3 สื่อที่ใช้ในการเรียนต้องเป็นสื่อจริง (Authentic text) ซึ่งงานวิจัยนี้จะใช้รูปแบบของบทอ่านที่มีความหลากหลาย เช่น จดหมาย แผ่นพับ นิทานพื้นบ้าน ดังที่ Nunan (1995: 131-132) ได้กล่าวว่า สื่อการเรียนการสอนนั้นควรจะพิจารณาด้วยว่าข้อมูลทางภาษานั้นต้องมาจากเอกสารจริง ซึ่งสอดคล้องกับ Wong et al. (1995: 318) ที่ได้กล่าวว่า เอกสารจริงเป็นแหล่งข้อมูลที่สำคัญในการนำมาใช้ในกิจกรรมการเรียนการสอน และยังส่งเสริมให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ด้านการเรียนภาษาอังกฤษในสถานการณ์ที่เป็นจริง นอกจากนี้ Ness (1997: 49-50) ยังกล่าวว่า การเรียนการสอนภาษาอังกฤษนั้นควรจะนำสื่อที่เกี่ยวข้องกับเรื่องต่างๆ ในท้องถิ่นที่อยู่ในความสนใจของผู้เรียนและเขียนเป็นภาษาอังกฤษมาใช้ในการเรียนการสอน อาทิ แผ่นพับ ประชาสัมพันธ์ การท่องเที่ยว แผนที่ของท้องถิ่น เนื่องจากเป็นเรื่องที่ผู้เรียนคุ้นเคยย่อมได้รับการตอบสนองจากผู้เรียนได้เป็นอย่างดี ซึ่งสอดคล้องกับ Hadley (2001: 206-209) ที่ได้กล่าวว่า ควรมีการนำแผ่นพับ ประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว แผนที่ ตัวพาหนะโดยสารต่างๆ ที่รวบรวมได้จากการเดินทางซึ่งเป็นเอกสารจริงมาใช้ในการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนได้อ่านบทอ่านในภาษาที่ใช้ในชีวิตประจำวันอย่างแท้จริง และยังสอดคล้องกับ Richards (2001) ที่กล่าวว่า เอกสารจริงมีผลดีในการกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน เนื่องจากมีความหลากหลายในเรื่องของข้อมูลและข่าวสาร ทำให้สามารถเข้าถึงภาษาได้อย่างแท้จริง

3.4 เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยลำดับท้ายของแต่ละด้าน พบว่าได้แก่ กิจกรรมโครงการส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันจากการทำงานเป็นกลุ่ม รูปแบบกิจกรรมไม่ยากเกินไป ปริมาณเนื้อหาเหมาะสมกับเวลาเรียน กิจกรรมโครงการช่วยให้นักเรียนเห็นความสำคัญของท้องถิ่นและชุมชนมากขึ้น กิจกรรมโครงการส่งเสริมให้นักเรียนมีความมั่นใจที่จะแสดงความสามารถของตนเอง กิจกรรมโครงการทำให้นักเรียนเกิดความรู้ความเข้าใจในภาษาอังกฤษมากขึ้น

3.4.1 เนื้อหายากและมากเกินไปอาจเนื่องมาจากการจัดทำสื่อที่ใช้แบบสื่อจริง (Authentic text) ภาษาจึงค่อนข้างยาก เนื่องจากความรู้สึกรู้สึกของนักเรียนที่มีความคุ้นเคยกับการเรียนแบบเดิม คือ เน้นไวยากรณ์ และเน้นการฝึกแบบควบคุมมากกว่าที่จะเน้นการนำภาษาไปใช้ ดังที่ Hadley (2001: 206-209) ได้กล่าวว่า การนำเอกสารจริงมาใช้ในการเรียนการสอน ต้องมีการปรับภาษาให้ง่ายขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนได้อ่านบทอ่านในภาษาที่ใช้ในชีวิตประจำวันอย่างแท้จริง แต่ผู้สอนจะต้องจัดกิจกรรมให้เหมาะสมกับทั้งผู้เรียนและลักษณะของบทอ่าน ส่วนในประเด็นที่เนื้อหายากเกินไป อาจมาจากเวลาที่จำกัด ผู้วิจัยนำเสนอรูปแบบการเขียนที่มีหลายรูปแบบให้กับนักเรียน ทำให้นักเรียนที่เรียนอ่อนและคุ้นเคยกับสภาพการเรียนแบบเก่าคิดว่าเป็นเรื่องที่ยาก ซึ่งสอดคล้องกับ Fried-Booth (1988: 11-12) ที่ได้กล่าวถึงปัญหาที่อาจเกิดขึ้นในการจัดการเรียนการสอนกิจกรรมโครงการภาษาอังกฤษว่า อาจมีปัญหาในเรื่องของการจัดการ คือ ครูผู้สอนอาจจะพบปัญหาเกี่ยวกับเรื่องของแผนการสอนหรือเนื้อหาที่วางไว้ ซึ่งสอดคล้องกับ Haines (1996 : 7-8) ที่กล่าวว่า ในขั้นตอนของการปฏิบัติโครงการ ผู้เรียนต้องใช้เวลาปรับตัวให้เข้ากับแนวคิดของโครงการ โดยเฉพาะกับผู้เรียนที่ชอบคาดหวังที่จะเรียนจากผู้สอนโดยตรง

3.4.2 การที่นักเรียนไม่เห็นความสำคัญของท้องถิ่นอาจเนื่องมาจาก สาระนั้นนำมาให้นักเรียนอ่านไปสู่กระบวนการเขียนเป็นประเด็นที่คุ้นเคย จึงทำให้นักเรียนไม่รู้สึกตื่นเต้นที่จะทำ ถึงแม้ว่าการอ่านเรื่องสารเกี่ยวกับท้องถิ่นจะช่วยส่งเสริมภูมิหลังในการอ่าน แต่เมื่อเข้าสู่กระบวนการเขียนแล้ว นักเรียนได้เขียนเรื่องหรือสิ่งที่ตนเองคุ้นเคย จึงอาจทำให้ไม่มีความน่า ทำทนายเพราะนักเรียนไม่ได้ใช้จินตนาการในการเขียน ดังที่ สุมิตรา อังวัฒนกุล (2540:47-48) ได้กล่าวว่า กิจกรรมการเขียนควรจัดให้มีความเหมาะสมกับสภาพของผู้เรียนในด้าน

ต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นวัย ความรู้ความสามารถและความสนใจของผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับ บำรุง ไตรรัตน์ (2535: 60-65) ที่กล่าวว่า สำหรับกิจกรรมการเขียนนั้น ผู้เรียนควรมีโอกาสคิดอย่างอิสระและได้สื่อสารแลกเปลี่ยนความคิดเห็น โดยที่การเขียนนั้นต้องเป็นงานเขียนที่มีความน่าสนใจ มีความหมายและสนุกสนาน โดยใช้สถานการณ์ที่สามารถเกิดขึ้นในชีวิตจริงได้และควรเป็นภาษาที่คนในสังคมใช้จริง

ข้อเสนอแนะ

ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงและพัฒนากิจกรรมโครงการภาษาอังกฤษ และการวิจัยที่เกี่ยวข้องในอนาคต ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. การจัดการเรียนการสอนโดยการบูรณาการในเรื่องของทักษะยังคงมีประโยชน์ในการเรียนการสอนเป็นอย่างมาก ยกตัวอย่างเช่น การสอนอ่านไปสู่การเขียน กระบวนการดังกล่าวนี้จะทำให้ผู้เรียนเห็นภูมิหลังเห็นรูปแบบของภาษาจริงที่จะนำไปใช้ในการเรียนภาษาได้ อย่างไรก็ตามหากครูผู้สอนจะใช้สื่อประเภทที่เป็นสื่อจริง (Authentic text) นั้นครูผู้สอนจะต้องคำนึงถึงเรื่องของ การวิเคราะห์บทอ่าน เพื่อดูความยากง่ายก่อน ซึ่งสามารถทำได้โดยการทำให้บทอ่านง่ายลง และควรจะมีการให้คำศัพท์ ให้สำนวนในบทอ่านที่พบก่อน รูปแบบกิจกรรมเหล่านี้จะทำให้ผู้เรียนที่รู้สึกว่าการใช้บทอ่านที่มาจากสื่อจริงไม่ได้เป็นอุปสรรคในการเรียนรู้ นอกจากนั้นแล้วยังมีในเรื่องของการทำสื่อเสริม ใช้สื่อประเภทที่ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเองเป็นกิจกรรมเสริม

2. การใช้สื่อท้องถิ่นที่ผู้เรียนมีภูมิหลังอยู่แล้วมาช่วยในการอ่าน-เขียน ถึงแม้ว่าสื่อประเภทนี้จะมีข้อดีในเรื่องของการทำให้การอ่านของผู้เรียนไปสู่การเขียนที่ง่ายขึ้น การทำให้สื่อมีความท้าทายมากขึ้นก็เป็นเรื่องที่สำคัญ ซึ่งสามารถทำได้ในลักษณะที่เป็นการจัดกิจกรรมที่หลากหลายและท้าทาย เช่น การอ่านบทอ่านแล้วถ่ายทอดไปเป็นกิจกรรมอื่นๆ เช่น การเขียนบทละครสั้น การเขียนบทสนทนา วาดภาพจากสิ่งที่อ่าน ถอดสาระมาเป็นกราฟหรือแผนภูมิ หรือทำในรูปแบบของการเปรียบเทียบเรื่องราวในท้องถิ่นของผู้เรียนกับคนที่พูดภาษาอังกฤษด้วย เช่น หลังจากที่ได้ให้ผู้เรียนอ่านเรื่องนิทานพื้นบ้านของไทยก็ให้ผู้เรียนอ่านนิทานพื้นบ้านของชาวต่างชาติด้วย

3. การทำงานเป็นทีม นั้น เนื่องจากเป็นที่รู้กันว่าผู้เรียนไม่ค่อยมีความคุ้นเคยกับการทำงานเป็นทีมร่วมกัน ครูผู้สอนจึงควรกำหนดขั้นตอนกระบวนการทำงานเป็นทีมให้ชัดเจน นอกจากนั้นแล้วควรกำหนดจุดประสงค์ด้านการพัฒนาทักษะทางสังคมให้ควบคู่กับความรู้และกระบวนการด้วย

4. เนื่องจากกระบวนการสอนโดยใช้กิจกรรมโครงการที่ให้ผู้เรียนอ่านก่อนแล้วจึงนำไปสู่การเขียนนี้ ทำให้การเรียนของผู้เรียนดีขึ้น ดังนั้นกระบวนการจัดการเรียนการสอนโดยพัฒนาทักษะทางการเขียนควรเป็น การสอนที่เน้นทั้งกลยุทธ์กระบวนการเรียนรู้ เช่น กลยุทธ์ในการอ่านเพื่อความเข้าใจ การทำกิจกรรมเพื่อวิเคราะห์หองค์ประกอบงานเขียนและโครงสร้างงานเขียน จึงถือว่าเป็นสิ่งที่ควรนำไปใช้ในการเรียนการสอนการอ่านและการเขียน

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการทำวิจัยในเรื่องที่เปรียบเทียบระหว่าง 2 กลุ่มและแบ่งผู้เรียนเป็นกลุ่มที่มีระดับความสามารถสูง กลาง ต่ำ เพื่อศึกษาเพิ่มเติมว่าผู้เรียนในแต่ละระดับความสามารถนั้น กลุ่มใดมีความคุ้นเคยหรือสามารถเรียนโดยใช้กิจกรรมโครงการเพื่อพัฒนาทักษะต่างๆ ได้แตกต่างกันอย่างไร

2. เนื่องจากผู้เรียนมีความคุ้นเคยกับองค์ประกอบทางภาษาต่ำ อาจเพราะเนื่องจากการเรียนแบบ Communicative Approach และเพื่อเป็นการสอนในทักษะการอ่าน-เขียนให้กับผู้เรียนได้อยู่ตามมาตรฐานและในระดับของผู้เรียน จึงควรมีการวิจัยเพื่อพัฒนาสื่อเสริมการเรียนรู้ด้วยตนเองด้านระดับการเขียนพื้นฐาน เช่น การฝึกเขียนประโยค หรือการใช้ไวยากรณ์บางประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการเขียนในรูปแบบของสื่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง

3. เนื่องจากการเขียนเพื่อการสื่อสารเป็นการเขียนในรูปแบบที่หลากหลาย แต่อย่างไรก็ตามผู้เรียนจะต้องมีความรู้พื้นฐานในเรื่องของการเขียนย่อหน้า การรู้จักรูปแบบต่างๆ ของย่อหน้า ก่อนที่จะสามารถเขียนในรูปแบบตามวัตถุประสงค์ได้ ดังนั้นควรมีการวิจัยเพื่อพัฒนาแนวทางการเขียนย่อหน้าเพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เสริม นอกชั้นเรียน

4. ควรมีการวิจัยในทำนองเดียวกันแต่ใช้สื่อตามสาระที่เป็นวัฒนธรรมของคนที่ใช้ภาษาอังกฤษ เช่น หลังจากทำให้ผู้เรียนอ่านเรื่องราวของไทยก็ให้ผู้เรียนอ่านเรื่องราวของชาวต่างชาติไปพร้อมๆ กันด้วย สิ่งนี้จะทำให้นักเรียนที่รู้สึกว่าการอ่านเรื่องที่คุ้นเคยไม่มีความน่าท้าทายและน่าเบื่อหน่ายน้อยลง

เอกสารอ้างอิง

ภาษาไทย

กรมวิชาการ. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. [ออนไลน์]. เข้าถึงเมื่อ 9 กรกฎาคม

2553 เข้าถึงจาก<http://www.curriculum51.net/upload/cur-51.pdf>

จุติมา ศรีบัว. “การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจจากหนังสือพิมพ์และนิตยสารภาษาอังกฤษ

โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนยานนาวาเขต
วิทยาคม กรุงเทพมหานคร” วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต การสอนภาษาอังกฤษในฐานะ
ภาษาต่างประเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2555.

จุฑารัตน์ คัมภีรภาพ. เทคนิคเพื่อพัฒนางานเขียน. ภาษาปริทัศน์ 16, 3 (2540): 40-49.

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ และคณะ. ระบบสื่อการสอน. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2520.

ธนพล จาดใจดี. เทคนิคการเขียนอังกฤษ. พิมพ์ครั้งที่ 11. กรุงเทพมหานคร: ไทยเจริญการพิมพ์, 2551.

นันทมนัส คำเอก. “ผลการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติที่มีต่อความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสวนผึ้งวิทยา จังหวัดราชบุรี” สารนิพนธ์ ปริญญาศิลปศาสตร
มหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2551.

บำรุง ไตรรัตน์. “การสอนเขียนเพื่อการสื่อสาร” สารพัฒนาหลักสูตร 11, 108: (ธันวาคม 2534-มกราคม 2535)
60-65 2535.

บุรชัย ศิริมหาสาร. “อริยสัจ 4 วิธีการสอนแบบวิทยาศาสตร์.” สารพัฒนาหลักสูตร 12,113 (มกราคม-มีนาคม
2536) 36-45.

ปิญาดา ฤกษ์อนันต์. (2554). “การศึกษาผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเพื่อพัฒนาทักษะการเขียน
ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒปทุมวัน”
วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอน
ภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

พรรณีย์ บัวโต. “ภาษาอังกฤษ English Project Work. อ.023 และ อ.029” การพัฒนาหลักสูตรและการสอน โดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง. เอกสารประกอบการประชุมเชิงปฏิบัติการภาคหลักสูตรและวิธีสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากรระหว่างวันที่ 4 - 5 ตุลาคม 2542, 1-39.

วิจิตรา นรสิงห์. “การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านและเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนอ่านด้วยกลวิธี KWL-Plus กับการอ่านตามคู่มือครู” วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการมัธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2540.

วันเพ็ญ เรืองรัตน์. “การจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเบญจมราชรังสฤษฎิ์ 4 จังหวัดฉะเชิงเทรา” สารนิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2549.

สมพร จารุณภู. คู่มือการเขียนเรื่องบันเทิงคดีและสารคดีสำหรับเด็ก. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ, 2541.

สุภัทรา อักษรานุเคราะห์. การสอนทักษะภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ: ภาควิชามัธยมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2532.

สมิตรา อังวัฒนกุล. วิธีสอนภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2540.

เสงี่ยม ไตรรัตน์. การวิเคราะห์แบบเรียนภาษาอังกฤษ. นครปฐม : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2534.

_____. “โครงการ : จากทฤษฎีสู่การปฏิบัติ” การพัฒนาหลักสูตรและการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง. เอกสารประกอบการประชุมเชิงปฏิบัติการ ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ระหว่างวันที่ 4-5 ตุลาคม, 2542.

อชปานิ นนทสุต. “การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับท้องถิ่นจังหวัดกาญจนบุรี เพื่อพัฒนาการอ่านเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนศรีสวัสดิ์พิทยาคม อำเภอศรีสวัสดิ์ จังหวัดกาญจนบุรี” วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2555.

ภาษาต่างประเทศ

Aborderine, Yemi. “Integrating Reading and Writing.” English Teaching Forum. 34 (January): 38-40, 1986.

Barnett, M.A. More Than Meets the Eyes. New Jersey: Prentice Hall Inc, 1989.

Boughey, Chrissie. “Learning to Write by Writing to Learn: A Group-Work Approach.” ELT Journal 51,2 (April 1997) : 126-134

Brock, Mark N. “The Case for Localized Literature in the ESL Classroom.” English Teaching Forum 28,3 (July 1990) : 20-25.

Byrne, D.D. Teaching Writing Skills. 5th ed. London: Longman Group Ltd., 1991.

Carmona, Rodrigo F, Marina S. Concepcion, and Elvira Beunet. “Developing Project Work in the English Classroom.” English Teaching Forum 29,3 (July 1991): 45-47.

- Council of Europe. Common European Framework of Reference for Languages: Learning, Teaching and Assessment. Cambridge: Cambridge University Press, 2006.
- Fried-Booth, Diana L. Project Work. 3rd ed. Oxford: Oxford University Press, 1988.
- Genesee, Fred, and John A. Upshur. Classroom-based Evaluation in Second Language Education. Cambridge University Press, 1996.
- Haines, Simon. Project for the EFL Classroom. 3rd ed. London: Longman, 1996.
- Hardly, Alice Omaggio. Teaching Language in Context. 3rd ed. USA: Heinle & Heinle Publishes, 2001.
- Harmer,Jeremy. The Practice of English Language Teaching. London: Longman Group Ltd.,1990.
- Littlewood, William. Communicative Language Teaching. 6th ed. Cambridge: Cambridge University Press, 1996.
- Legutke, M, and Howard Thomas. Process and Experienes in THE language Classroom. Harlow : Longman, 1991.
- Maley, Alan. "Classroom Practice : An Overview." In Applied Linguistics and English Language Teaching,22-23. Edited by Bower Roger and C. Brumfit. London : Macmillan," 1991.
- Ness, V.M. "Using Local Materails to Teach Writing." English Teaching Forum 28, 3 (January 1997): 49-50.
- Nunan, David. Designing Tasks for the Communicative Classroom. Cambridge: Cambridge University Press, 1995.
- Papandreou, Andreas P. "An Application of the Project Work in English Classroom." English Teaching Forum 32 (July 1994): 41-42.
- Post, R., and I. Rathet. "On Their Own Terms Using Student Native Culture as Content in the EFL Classroom." English Teaching Forum 34,3-4 (July-October 1996): 12-17.
- Ribe, Ramanad, and Nuria Vidal. Project Work. Oxford: Hainemann, 1993.
- Richard, J.C. (2001). Curriculum Development in Language Teaching. Cambridge: Cambridge University Press.
- Rimes, Ann. Techniques in Teaching Writing. New York: Oxford University Press, 1983.
- Stoller, Fedricka L. "Project Work : A Means to Promote Language Content." English Teaching Forum 36 (October 1997): 2-9
- Valette, Rebecca M., and Rence S. Desick. Modern Language Performance Objectives and Individualization. New York: Harcourt-Brace Jovavich, Inc, 1972.
- Widdowson, H.G. The Communicative Approach to Language Teaching. Edited by Christopher Brumfit and Keith Johnson. London. London: Oxford University Press, 1987.
- Wong, Viola et al. "Authentic Materials at Tertiary Level." ELT Journal 49, 4 (October): 318-322, 1995.